

MAKALE / ARTICLE:

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI İŞLENEN SUÇLAR KAPSAMINDA BİR YARGITAY KARARI İNCELEMESİ

A SUPREME COURT DECISION REVIEW WITHIN THE SCOPE OF CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

Elif UZUN*, Ayşe ÖNEMLİ KOÇER**, Feyza Nur KAYA***

ÖZET

Yüksek mahkeme kararları, ilk derece mahkemeler için yol gösterici, somut olaylara ışık tutucu kararlardır. Kanuni düzenlemelerde anlaşılması zor, yoruma açık hususlardan doğan boşluklar, yüksek mahkeme kararlarıyla doldurularak mahkemelere yardımcı kaynak olarak başvurma imkânı sağlamaktadır. Özellikle Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen suç tanımlarıyla ilgili uygulamaya ışık tutacak pek çok yüksek mahkeme kararı mevcuttur. Bunlardan önemli bir kısmı ise, cinsel dokunulmazlığa ilişkin suç tanımlarıdır. Cinsel dokunulmazlığa ilişkin özellikle 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen suç tanımları, 1982 tarihli Anayasamızın 17. maddesinde düzenlenen “kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkı”nı teminat altına almaktadır. Başka bir ifadeyle kişilerin maddi ve manevi varlığına yapılan müdahaleler, Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen suç tanımlarıyla koruma altına alınmıştır. Uygulamada Yargıtay başta olmak üzere yüksek mahkeme kararlarıyla bu koruma güçlendirilmektedir. Fakat inceleme konumuz olan Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 2013 tarihinde vermiş olduğu cinsel dokunulmazlığın ihlali ile ilgili somut olayda, birçok

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi. E-posta: elifuzunn001@gmail.com , ORCID numarası: 0000-0002-5903-2184

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi. E-posta: feyzanurkaya96@icloud.com , ORCID numarası: 0000-0002-5018-6021

*** Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi; Memur, Kırşehir Ticaret İl Müdürlüğü. E-posta: a.onemli@ticaret.gov.tr , ORCID numarası: 0000-0003-2241-6181

çelişkinin varlığı dikkat çekici olmuştur. Bu durum, kanuni düzenlemelerin yüksek mahkeme kararlarıyla uyum içerisinde olmasının önemi ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Suç; ceza; cinsel dokunulmazlık; istismar; taciz.

ABSTRACT

Supreme court decisions are guiding decisions for first instance courts and shedding light on concrete events. The gaps arising from issues that are difficult to understand and open to interpretation in legal regulations are filled with high court decisions and provide the courts with the opportunity to apply as an auxiliary resource. There are many high court decisions that will shed light on the implementation of the definitions of crime, especially in the Turkish Criminal Code. An important part of these are the definitions of crime related to sexual immunity. The definitions of crime, especially in the Turkish Penal Code No. 5237, regarding sexual immunity, guarantee the right to "the protection of the material and moral existence of the person" regulated in article 17 of our 1982 Constitution. In other words, the interventions on the material and moral existence of the people are protected by the definitions of the crime regulated in the Turkish Criminal Code. In practice, this protection is strengthened with high court decisions, especially the Supreme Court. However, the existence of many contradictions in the concrete incident related to the violation of the sexual immunity of the Supreme Court Criminal General Assembly, which is our subject of investigation, in 2013 was remarkable. This situation reveals the importance of legal regulations in compliance with high court decisions.

Keywords: Crime; punishment; sexual immunity; abuse; harassment.

1. GİRİŞ VE KAVRAMSAL AÇIKLAMALAR

Kişisel haklar, insanın en temel haklarıdır. Bu haklar arasında en değerli hak, "kişinin yaşama hakkı"dır. Yaşama hakkından sonra en temel hak ise, "kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkı"dır. Kişinin maddi varlığından kasıt ise, onun maddi vücudu iken; manevi varlığını ise, onun şerefi, haysiyeti ve namusu gibi manevi değerleri oluşturmaktadır. İşte cinsel dokunulmazlık, bu manevi değerleri içine alan geniş bir kavramdır (Ertuğrul, 2016:4).

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu (TCK), bu manevi değerleri korumak adına belirli fiilleri suç olarak yaptırıma bağlamış olmasına rağmen, bu suç tipleriyle korunmak istenen fayda henüz ideal seviyeye ulaşamadığı bir gerçektir. Yargıtay başta olmak üzere, yüksek mahkemelerin bu suç tipleri ile ilgili pek çok kararları bulunmaktadır (Centel, 2012: 275).

Bu çalışmamızın konusunu, uygulama ve teorik açıdan tartışmalı sayılabilecek, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 17.12.2013 yılında vermiş olduğu bir kararı oluşturmaktadır. Bu kararı incelemeyi önce cinsel dokunulmazlığı koruyan temel suç tanımları ilgili kavramsal açıklamalarda bulunmayı önem arz etmekteyiz.

1.1. Cinsel Taciz

Cinsel taciz, dokunma olmaksızın cinsel amaçla bir kimsenin rahatsız edilmesini ifade etmektedir. Arapça 'acz'den türeyen taciz kelimesi; bir kimseyi "tedirgin etme, canını sıkma, güç duruma düşürme ve bir şey yapamaz hale getirme" anlamına gelmektedir (Tuğlacı, 1971; 2747).

Cinsel taciz suçu, 5237 sayılı TCK'nın 105. maddesinde bağımsız bir suç olarak düzenlenmiştir. 105. maddesinin birinci fıkrasında "Bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, mağdurun şikayeti üzerine, üç aydan iki yıla kadar hapis cezasına veya adli para cezasına, fiilin çocuğa karşı işlenmesi halinde altı aydan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur" denilerek suçun temel şekli tanımlanmıştır. Görüleceği üzere, şikayete bağlı bir suç olan cinsel taciz; çocuğa karşı işlenmesi halinde, şikayete bağlı olmayıp ayrıca cezanın arttığı ve sadece hapis cezasının uygulanabileceği bir suç görünümündedir.

Cinsel taciz suçunun gerçekleşmesi için birçok yol söz konusu olabilir. Laf atmak, ıslık çalmak, cinsel içerikli mesaj yazmak, açık saçık fıkra anlatmak, cinsel içerikli espri yapmak veya fotoğraf göstermek, cinsellikle alakalı imada bulunmak, soyunmak, cinsiyet üzerinden çıkar sağlamaya çalışmak gibi davranışlar buna örnek olarak gösterilebilir (Oktay, 2012: 75).

Cinsel tacizi oluşturan fillerin vücuda teması olmadan gerçekleşmesi gerekmektedir. aksi bir durumda yani vücuda temas halinde mağdurun yaşına göre cinsel saldırı suçu veya cinsel istismar suçu oluşmaktadır. Bu suçlar TCK'da 102 m. ve 103 m. kapsamında değerlendirilmektedir (Sevük, 2018:156).

Cinsel taciz suçunu faili veya mağduru hakkında m. 105'de özel bir düzenleme yapılmamıştır. Kadın veya erkek herkes suçun faili veya mağduru konumunda olabilir. Bu suç ayrı cinsiyetler arasında işlenebileceği gibi, aynı cinsten kişiler arasında da işlenebilir. Suçun failinin ve mağdurunun gerçek kişiler olması gerekir (Baş, 2016:1151).

Ancak TCK m. 105'in 2 fıkrasında, failin kamu görevi ya da hizmet ilişkisi içinde veya aileden biri olması özel olarak öngörülmüştür. Aynı şekilde failin vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, koruyucu yada gözetici konumunda bulunması, aynı iş yerinde çalışan kişi olması

dikkate alınmıştır. Bu nitelikli haller düzenlemede cezanın artırılmasının gereği olarak düzenlenmiştir.

1.2. Cinsel İstismar

Cinsel istismar, sadece çocuğa karşı işlenebilen bir fiil olup, çocuğun cinsel gereksinim ve isteklerini karşılamak için zorla ya da ikna edilerek kullanılmasını ifade etmektedir (Mavi Aydođdu ve Özsoy, 2017: 57).

Cinsel istismar, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar arasında tespit edilmesi en güç olanıdır ve cinsiyet, ırk, sosyal ve etnik köken ayrımı yapılmaksızın bireyi, ailesini ve toplumu bütünüyle etkileyen önemli bir sorun görünümündedir. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda en çok değişikliğe uğrayan suç tanımlarından olan cinsel istismar, bu Kanunun 103. maddesinde bağımsız bir suç olarak tanımlanmıştır.

TCK'nın 103. maddenin 1. fıkrasında basit cinsel istismar suçu düzenlenmiş olup bu fiil, çocuğun vücudu üzerinde gerçekleştirilen, cinsel arzuları tatmin amacına yönelik ve fakat cinsel ilişki düzeyine varmayan dokunmanın bulunup cinsel davranışları ifade etmektedir. Yani burada cinsel beraberlik olmaksızın bir dokunma söz konusu olmaktadır. 2. fıkrada ise, nitelikli cinsel istismar hali düzenlenmiş olup çocuğa karşı çoğunlukla çocuğa bir cinsel ilişki niteliğinde bir fiil uygulanmış olmaktadır. TCK m. 103/2'de vücuda "organ" veya "sair cisim sokulması" şeklinde düzenlenen bu fiil, uygulamada çocuklara karşı işlenen bu cinsel istismar suçuna "çocuğa tecavüz suçu" da denilmektedir (Alpaslan, 2014: 194).

1.3. Cinsel Saldırı

Kelime anlamı olarak cinsel saldırı, yetişkin bir kişiye karşı işlenen ve kişinin cinsel yönden rahatsız, sindirilmiş veya korkmuş hissetmesine neden fiilleri ifade etmektedir. Cinsel saldırı suçu, TCK'nın 102. maddesinde düzenlenmiştir. Maddenin 1. fıkrasına göre; cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlâl eden kişi, mağdurun şikâyeti üzerine, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırken; tecavüz gerçekleşmesi durumunda maddenin 2. fıkrasındaki nitelikli hal söz konusu olacaktır ve bu fiil, en az on iki yıl hapis cezasıyla yaptırımı bağlanmıştır.

Görüleceği üzere, cinsel saldırı suçunun basit şeklinin düzenlendiği maddenin 1. fıkrasında suçun oluşabilmesi için failin mağdurun vücuduna cinsel dürtü ve duygularını tatmin etme amacıyla temas etmesi gerekmekte olup, failin amacı mağdurun vücuduna organ sokmak

suretiyle birleşme değildir. İkinci fıkrada ise, vücuda “organ veya cisim” sokmak suretiyle kişinin vücut bütünlüğü ihlal edilmektedir (Soyaslan, 2014: 2359).

Maddenin 3. fıkrasına göre ise suçun; beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı; kamu görevinin, vesayet veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle; üçüncü derece dâhil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üvey ana, üvey kardeş, evlat edinen veya evlatlık tarafından; silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte; insanların toplu olarak bir arada yaşama zorunluluğunda bulunduğu ortamların sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle işlenmesi hâlinde, verilen cezalar yarı oranında artırılacaktır.

2. OLAY VE HUKUKİ PROBLEM

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 17.12.2013 tarihinde vermiş olduğu kararda ifade edildiği üzere;

10.8.2006 tarihinde 27.10.1988 doğumlu İngiliz vatandaşı, annesi Türk, babası yabancı, Türkçe bilen ve tatil amacıyla Muğla'ya gelen X, Ölüdeniz beldesi Hisarönü mahallesinde eğlenmiş daha sonra tuvalet ihtiyacı için 06:00 sıralarında Han Restoranın tuvaletine girmek istemiştir. Tuvalete gireceği sırada, restoranın güvenlik görevlisi karşısına çıkıp “ne yapıyorsun burada” demiş ve elini omzuna koyup “sen iyi misin” diye sormuştur. Mağdur ise, “iyiyim, gidiyorum” diye cevap vermiştir. O sırada sanık iki koluyla kendisini sarıp kucaklayarak tuvaletin duvarına yaslanmış zorla dilini ve parmağını ağzının içine sokarak kendisini öpmüştür. Mağdur çırpınarak sanığın elinden kurtulup kaçmış, dışarıda kendisini beklemekte olan annesinin yanına gitmiştir. O sırada cadde üzerinde, yoldan geçen jandarma görevlilerini görmüş ve başından geçenleri anlatıp şikayetçi olmuştur.

Sanık hakkında Fethiye Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 4.6.2007 gün ve 1481-689 Sayılı iddianamesi düzenlenmiş cinsel taciz iddiasıyla kamu davası açılmıştır. İfade tutanaklarında;

Mağdurenin annesi Y. Chartan'ın; olay sırasında dışarıda arabada beklediğini, bu sebeple olayı görmediğini, jandarma görevlileriyle birlikte yanına gelen kızının durumu anlattığını ifade etmiştir.

Olay yerine yakın başka bir iş yerinin bekçisi olan tanık M.I. ise; olay gecesini sanıkla beraber nöbet tuttuklarını, mağdurenin koşarak restoranın kapısından içeri girdiğini, sanığın da engel olmak için arkasından gittiğini, sanıkla mağdurenin konuştuklarını, sanığın mağdureyi

restoranın içinden çıkardığını gördüğünü ancak tuvalet bölümü dışarıdan gözükmediğinden içeride neler yaşandığını bilmediğini ifade etmiştir.

Sanık ise, mağdurenin koşarak gelip bekçiliğini yaptığı otelin restoranın tuvaletine girmek istediğini, aşırı alkollü olduğunu, kendisine içeri giremeyeceğini söylediğini ve dışarı çıkardığını, mağdurenin muhtemelen buna kızarak kendisi hakkında şikayetçi olduğunu ve yüklenen suçlu işlemediğini savunmuştur.

Fethiye 2. Sulh Ceza Mahkemesince yapılan yargılama sonucunda sanığın mağdureye izin vermediği halde sarılıp öpmek suretiyle cinsel taciz suçunu işlediğine karar vermiştir.

Karar temyiz edilmiş Yargıtay'ın 14. Ceza Dairesi, bu davaya Fethiye Ağır Ceza Mahkemesi'nin bakması gerektiğine karar vermiş, Sulh Ceza Mahkemesi ise, kararında direnmiştir. Nihayet Yargıtay Ceza Genel Kurulu toplanmış ve somut olayda TCK'nın 103. maddesinin 1. fıkrasında yer alan basit cinsel istismar suçunun işlendiğine karar vermiştir.

Olayımızda tartışılması gereken hukuki problem, sanığın fiillerinin cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlardan hangisinin olduğu, ilgili adli mercilerin yapmış olduğu hukuki değerlendirmelerinin doğru olup olmadığıdır. Özellikle tartışılması gereken husus, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun bozma kararında tartışılan, fakat nitelik cinsel istismar olmadığına karar verilen söz konusu nihai kararın ne derece hukuki olup olmadığıdır.

3. OLAYIN DEĞERLENDİRİLMESİ

İfade ettiğimiz üzere, somut olayda öncelikle soruşturmayı yürüten Fethiye Cumhuriyet Başsavcılığı, 4.6.2007 gün ve 1481-689 sayılı iddianamesiyle cinsel taciz iddiasıyla kamu davası açmıştır. Oysaki olayda, sanık iki koluyla mağduru sarıp kucaklayarak tuvaletin duvarına yaslanmış zorla dilini ve parmağını ağzının içine sokarak kendisini öpmüştür. Yani burada cinsel amaçlı bir dokunmanın olduğu çok aşikardır. Kız ise, fiilin gerçekleştiği anda henüz on sekiz yaşını doldurmadığından ceza hukuku anlamında "çocuk" sayılacaktır. Dolayısıyla burada çocuğa karşı bir cinsel istismar söz konusudur. Buna rağmen ilgili savcılığın cinsel tacizden dava açmış olması yani dokunma olmaksızın cinsel amaçlı rahatsız etmenin vuku bulduğunu iddia etmesi, ceza hukuku adına fahiş bir hata olmuştur.

Eğer soruşturma makamı olan Başsavcılık, burada isteğe bağlı bir yakınlaşmanın olduğunu düşünüyorsa, yani kız isteyerek sanıkla öpüştüğü bilahare sanık dilini ve parmağını kızın ağzına sokmasından dolayı ileri gitmesinden kızın rahatsız olup ayrılmak istediğini düşünse

bile, bu noktada da cinsel taciz nitelendirilmesi doğru olmayacaktır. Çünkü rahatsız olduğu noktada da sanığın zorla dokunması mevcuttur.

İlk derece mahkemesi olan Fethiye 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin de aynı şekilde cinsel tacizden hüküm kurması ifade ettiğimiz gerekçelerle, fahiş hatanın tekrarlanması olmuştur. Burada mahkeme, çocuğa karşı cinsel istismarı suçunun oluşup oluşmadığını tartışıp görevsizlik kararı vermesi gerekirdi. Çünkü cinsel istismar suçu basit veya nitelikli olmasına göre mahkemenin Asliye Ceza veya Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesi gerekirdi.

Temyiz sonucu Yargıtay'ın 14. Ceza Dairesinin vermiş olduğu görevsizlik kararı yerindedir. Çünkü çocuğa karşı işlenen suçlarda görevli mahkeme sulh ceza mahkemesi olması mümkün değildir. Fakat bu mahkeme kanaatimizce, asliye ceza mahkemesi değil, ağır ceza mahkemesi olmalıdır. Çünkü burada çocuğa karşı basit cinsel istismar suçu işlenmiş değildir. Sanık, kızın vücuduna cinsel amaçlı olarak organlarından dilini ve parmağını soktuğundan çocuğa karşı nitelikli cinsel istismar suçu oluşmuş olacaktır.

İlk derece mahkemesinin direnme kararı sonrası toplanan Yargıtay Ceza Genel Kurulu, somut olayda basit cinsel istismar suçunun oluştuğunu ifade edip Fethiye Asliye Ceza Mahkemesi'nin görevli olduğuna karar vermiştir. Bu kararda, sanığın kızın ağızına dilini ve parmağını sokmasını ise, vücuda organ sokmak anlamında değerlendirmemiştir. Bunu da ilgili kararda şu şekilde açıklamıştır: “Eğer failin sokma fiilinde kullandığı organ veya sair cisim, cinsel motif taşıyor ve mağdurun sokma fiiline maruz kalan organı da cinsel organ olarak kabul edilen anüs veya vajina değil ise bu suçun nitelikli cinsel saldırı olarak kabul edilmesi mümkün olmayacaktır.” Dikkat edilirse burada Yargıtay iki husustan dolayı fiilin nitelikli cinsel istismar olamayacağını ifade etmiştir. Birinci vücuda sokulan organın cinsel motif taşıması, ikincisi ise, vajina veya anüsten sokulamaması durumudur. Şu halde Yargıtay'a göre nitelikli cinsel istismar suçundan bahsedilebilmesi için, vücuda sokulan organ veya cismin cinsel motif taşıması ve bunun vücuda vajinal veya anal yoldan sokulması gerekmektedir.

Kanaatimizce, bu karar yanlış olmuştur. İlk olarak oral yoldan da vücuda organ veya cisim sokulması nitelikli cinsel istismar sayılmalıdır, nitekim bu yönde Yargıtay'ın kararı da pek çoktur (Bkz: Yargıtay 14. CD, 28.05.2014, E:3281, K:7140; 14. CD, 08.08.2014, E:3046, K:9299).

İkinci olarak ağız pekala somut olaya göre cinsel motiftir. Cinsel birleşmeyi sadece vajinal veya anal yoldan yapılan birliktelik olarak kabul etmek kanaatimizce doğru olmayacaktır.

Dolayısıyla Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun vermiş olduğu bu karar, TCK'nın 103. maddesinin 2. fıkrasında geçen "organ veya sair bir cisim" sokma ibaresindeki lafza aykırılık teşkil etmektedir. Çünkü parmak ve dilin birer organ olduğunda şüphe yoktur. Somut olayda bu organların cinsel bir amaç dışında kızın ağzına sokulması mümkün olamayacağından verilecek kararın basit cinsel istismar değil, nitelikli cinsel istismar olduğunu düşünmekteyiz.

4. SONUÇ

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 102. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen cinsel istismarın, vücuda "organ" veya "sair bir cisim" sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Dolayısıyla bu nitelikli hal için, vücuda vajinal, anal veya oral yoldan organ veya sair bir cismin sokulması gerekir. Bu açıdan mağdurun vücuduna penis sokulabileceği gibi, vajinal veya anal yoldan cop, kalem, şişe, sopa gibi sair bir cisim de sokulabilir. Özellikle belirtmek gerekir ki; çocuğun basit cinsel istismarı suçunun aksine, nitelikli cinsel istismar suçunun oluşabilmesi için, gerçekleştirilen davranışın cinsel arzuların tatmini amacına yönelik olması şart değildir. Çocuğun bedenine "organ" veya "sair bir cisim" sokulması suçun tamamlanması için yeterli olmalıdır (Doğan, 2016:253). Bu açıklamadan yola çıkarak yine ağza dil ve parmak sokulmasını örnek göstererek görüşümüzü destekleyebiliriz. Vücuda sokulan cismin illaki penis ve türevi cisimler olması gerektiği görüşünü desteklememekle birlikte, vücuda sokulan bir organ olduğuna dikkat çekerek, bu açıklamalar doğrultusunda davanın basit cinsel istismar olarak görülmesinin davanın seyrine aykırılık teşkil ettiği kanaatindeyiz.

KAYNAKÇA

Altun, V. (2019). *Türk Ceza Hukukunda Cinsel Saldırı Suçu*. Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Alpaslan, A.H. (2014). Çocukluk Döneminde Cinsel İstismar. *Kocatepe Tıp Dergisi*, 15(2), s.194-201.

Artuk, M. E. (2006). Cinsel Taciz Suçu. *Çalışma ve Toplum Dergisi*, (4), s.29-44.

Centel, N. (2012). 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Cinsel Saldırı Suçu Ve Cinsel Suçlar Değişiklik Tasarısı'nın Değerlendirilmesi. *Türkiye Barolar Birliği Dergisi*, S:99, s.269-290.

Doğan, B. (2016). Cinsel İstismar Suçu ve Cezası. Erişim: 15 Mayıs 2020, <https://barandogan.av.tr/blog/ceza-hukuku/cocugun-cinsel-istismari-sucu-cezasi-nedir-tck.html>

Ertuğrul, H. (2016). *Çocuk Düşürtme, Çocuk Düşürme ve Kısırlaştırma Suçları*, Ankara: Adalet.

Mavi Aydođdu, S. G. ve ÖZSOY, Ü. (2017). Çocuk Hakları İhlali: Cinsel İstismar. G.O.P. Taksim E.A.H. Dergisi, S: 3, s.57-60.

Oktay, A . (2012). İşyerinde Cinsel Taciz ve İstismar. *Kadın Araştırmaları Dergisi*, (7), s.75-89.

Soner Baykal, C. (2019). *Reřit Olmayanla Cinsel İlişki Suçu*. Yüksek Lisans Tezi, Galatasaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

şare, E. (2019). Cinsel Özgürlüğe Karşı Suçlarda İlgilinin Rızası. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 21/2, s. 977-1023.

şışman, S. (2010). *Cinsel Saldırı Suçu*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Tuğlacı, P. (1971). *Okyanus Ansiklopedik Sözlük*. İstanbul: Cem Yayınevi.

Türk Ceza Kanunu. (2004). *T.C. Resmi Gazete*, 25611, 12 Ekim 2004.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu, Karar Tarihi: 17.12.2013, Esas: 2013/14-294; Karar: 2013/615.

Baş, E. (2016). Türk Ceza Hukukunda Cinsel Taciz Suçu. *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 65, 4, 1135- 1215.

Sevük, Y. H. (2005). 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Cinsel Saldırı ve Cinsel Taciz Suçları. *Türkiye Barolar Birliği Dergisi*, 57, 243-282.